

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΙΝΕΣ ΜΕΡΕΣ

A.M. Δημητριάδη

Σ' αυτές τις μέρες, που ο Θεός ενώνεται με τον άνθρωπο και ο άνθρωπος ενώνεται και συμφιλιώνεται με το Θεό. Σ' αυτές τις μέρες που οι αισθήσεις των πιο πολλών από μας είναι, αφιερωμένες στη χαρά και την αγάπη προς τους συνανθρώπους μας.

Σ' αυτές τις χαρούμενες μέρες σκέφτηκα πως πρέπει να μάθουμε τι άραγε να θέλουν οι άνθρωποι από τη ζωή. Για το σκοπό αυτό επισκέφθηκα πλούσιους και φτωχούς, υπερήφανους και απολοϊκούς για να ακούσω τους πόθους και τις επιθυμίες τους. Από την έρευνα μου βρήκα πως οι πιο πολλοί, ιδίως οι απολοϊκοί άνθρωποι δε ζητούν πολλά από αυτή τη ζωή. Οι πιο πολλοί θέλουν μόνο λίγα χρήματα για να διατηρήσουν το πνεύμα της εποχής. Να κάμουν λίγα δώρα για να ευχαριστήσουν τους συγγενείς και φίλους τους. Αυτό όπως μου εξήγησαν, τους προσφέρει μεγάλη ευχαρίστηση, ίσως πιο πολλή ευχαρίστηση από εκείνον ή εκείνους που θα πάρουν τα δώρα τους.

Άλλοι πάλι μου είπαν πως το μόνο που θέλουν σ' αυτές τις χαρούμενες μέρες, είναι να θρεθούν με όλους τους συγγενείς τους για να γιορτάσουν μαζί τους τον ερχομό του καινούργιου μας χρόνου.

Βέβαια στην έρευνα μου, συνάντησα και άλλους ανθρώπους που σκέφτονταν πιο πανανθρώπινα από μας και που δεν θέλουν τίποτε για τον εαυτό τους. Αυτοί το μόνο που θέλουν είναι να εξαλειφθεί η πείνα και ο υποσιτισμός από τον πλανήτη μας και εύχονται η ειρήνη και η φιλία ανάμεσα σ' όλους τους λαούς να επικρατήσουν σε όλη την οικουμένη. Σε όλους αυτούς τους απλοϊκούς ανθρώπους αν τροχωρήσεις και τους ζητήσεις να σου πουν πιο συγκεκριμένα τι ακριβώς θέλουν από τον καινούργιο χρόνο και πάλι δεν θα σου ζητήσουν πολλά. Ένας εργάτης φίλος μου για παράδειγμα, μου είπε πως το μόνο που θέλει από τον καινούργιο χρόνο είναι να μπορέσει να εξοικονομήσει ένα μικρό ποσό για να τα καταφέρει μαζί με την οικογένεια του να κάμει τις διακοπές του το καλοκαίρι στο βουνό.

Ένας άλλος πάλι φίλος μου - μεσαίων

εισοδημάτων αυτός - μου είπε πως το όνειρο του είναι να μπορέσει στον καινούργιο χρόνο να κάμει μαζί με τη γυναίκα του ένα ταξίδι στην Ελλάδα ή στα νησιά της, ή στη Βουλγαρία ή τη Γιουγκοσλαβία ή την Ιταλία ή την Αυστρία για να μπορέσει να ανανεώσει τις ελπίδες του για το μέλλον. Με το ίδιο πνεύμα μου μίλησαν και άλλοι απλοϊκοί άνθρωποι που πιστεύουν πως το θεμέλιο κάθε αρετής είναι η олиγάρκεια και η αγάπη. Όμως απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους βρήκα να υπάρχει ένας άλλος κόσμος πολύ διαφορετικός από το δικό μας. Πρόκειται για τον κόσμο της χλιδής, της απληστίας, της επίδειξης και της υπερβολής. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν πως από τις ψευδείς ανάγκες κρέμεται όλη η ευτυχία της ζωής τους. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν στο περιττό και δεν αντιλαμβάνονται πως αυτό τυραννεί, προκαλεί και διεγείρει εκείνους που δεν το έχουν. Ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους δυστυχώς βρίσκεις κάποτε και φτωχούς ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να φαίνονται πλούσιοι. Δανείζονται, απατούν χρησιμοποιούντες χίλιους τρόπους για να φαίνονται πλούσιοι. Ανάμεσα τους βρίσκει ακόμη ανθρώπους που πιστεύουν στην τύχη η οποία ξέρει δυστυχώς να δίδει ελπίδες στους απελπισμένους. Αυτοί οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν πως η τύχη ξέρει να γυρίζει παντού, και άλλους παίρνει τα υπάρχοντα τους και άλλους τους δίδει. Άλλους τους τα αφήνει ή τους τα παίρνει αμέσως. Βέβαια εκείνοι που παίρνουν χαίρουν, όμως εκείνοι που χάνουν κλαίουν.

Όμως αυτοί οι άνθρωποι πρέπει επιτέλους να καταλάβουν πως η τύχη, εκείνο που σου δίδει δεν είναι δικό σου, γιατί αφού σου το έδωσε έχει το δικαίωμα να σου το πάρει ανα πάσα στιγμή.

Αυτός ο κόσμος της πλεονεξίας, της απάτης και της τύχης αλλάζει δυστυχώς το χρώμα των χαρούμενων μας ημερών κάθε χρόνο. Γι' αυτό οι ευχές και οι προσευχές όλων μας αυτές τις ημέρες, πρέπει να στραφούν σ' αυτούς. Για να σωθούν ή να χαθούν, για να μη μπορούν να μολύνουν το χαρούμενο και γιορταστικό της εποχής.